No. 139. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Donderdag den 5 Julij.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 4den Julij.

De eerste der beide, gisteren door de *Staats-Courant* onder de diplomatische stukken, medegedeelde hoogst gewigtige nota's, door onze gevolmagtigden den 30sten Junij ll. aan de conferentie, in antwoord op derzelver laatste mededeeling van 11 Junij, geadresseerd, behelst hoofdzakelijk (het doet ons leed dezelve, uit hoofde der uitgebreidheid, niet geheel te kunnen mededeelen) de grondige wederlegging van de in die mededeelingen tegen het Nederlandsche gouvernement ingebragte beschuldigingen, en opheldering omtrent den loop, die de onderhandelingen van den beginne af genomen hebben, ten bewijze dat de Nederlandsche regering bestendig denzelfden weg, met het doel om tot eene gewenschte en billijke schikking te geraken, bewandeld had.

In hare nota van 11 Mei begon de conferentie met de aanmerking, dat de Nederlandsche regering, in hare laatste mededeeling de vertragingen in de onderhandelingen aan de conferentie te laste scheen te willen leggen. Dit verwijt scheen onverdiend. De uiteenzetting der in de nota van 2 Junij vervatte opening was alleen vertraagd geworden door het gevoelen der conferentie, dat het tot op de uitwisseling der algemeene bekrachtingen geen nut kon hebben de Nederlandsche gevolmagtigden te hooren.

De conferentie maakte, van haren kant, gewag van nieuwe vertragingen die op zoo vele andere volgen en voor Nederland de bedenkelijkste gevolgen zouden na zich slepen. Het scheen aan geen twijfel onderhevig, dat men de vertragingen op rekening van Nederland heeft willen schrijven, terwijl toch dit land, binnen het kortst mogelijk tijdverloop, de annexe A. van het 12de protocol had aangenomen, en de conferentie integendeel later geen verlangen had betoond de Nederlandsche gevolmagtigden te hooren, toen deze verschenen om zich over de 24 artikelen te verklaren, die in vele opzigten met die annexe strijdig zijn.

Wat de verklaring van graaf *Orloff* en der Oostenrijksche en Pruissische gezanten te 's Hage betrof, dezelve werden eeniglijk uitgelokt door de weigering van den koning der Nederlanden om de 24 artikelen te onderteekenen, en niet door den inhoud der verbale nota, over welke men het, in de onderhandeling met graaf *Orloff*, voor het grootste gedeelte eens geworden was, eene overeenstemming, waarin de conferentie zeker deelde, blijkens de gevolgtrekkingen door haar uit die onderhandeling genut.

Nog eene aanmerking van meer gewigt moest opgenomen worden. In de nota werdt gesproken van de volstrekte weigering der Nederlandsche regering om zich naar de raadgevingen en verzoeken der vijf hoven te voegen. Deze beschuldiging was ongegrond. De regering vraagt, of de conferentie kan vergeten hebben, dat zij zelve het was, die na derde halve maand beraadslagens in eene plegtige, fundamentele en premordiale acte, „de grondslagen der scheiding" had vastgesteld en dat de koning, door zijne stellige toetreding van 18 februarij 1831, die grondslagen zonder verwijl aangenomen en niet had opgehouden op derzelver uitvoering aan te dringen? Toen de conferentie later in Junij een anderen weg insloeg, had het 's Gravenhaagsch kabinet niet geaarzeld haar op dien weg te volgen, altijd onder voorbehoud van op de gelegde grondslagen van scheiding terug te komen, indien de door de conferentie gelegde proefnemingen niet tot eene uitkomst mogten geleiden beantwoordende aan de onbetwistbare regten des konings en der Nederlandsche natie.

De bewijzen daarvan waren even in het oogspringend als menigvuldig en de onderscheidene officiele stukken, door de Nederlandsche regering bij de conferentie ingediend, leverden het onwedersprekelijkst bewijs, dat de regering nimmer den door de grondslagen van scheiding aan haar verzekerden grond had verlaten, maar die integendeel als haar regt aanmerkte en als den band die sedert den opstand de vijf hoven en de Nederlanden wederkeerig verbond, en dat zij tevens, zoo veel in haar vermogen was, met de conferentie had medegewerkt, om tot eene aan de wenschen der mogendheden beantwoordende oplossing te geraken. Zoodanig de rondborstige en regtschapene handelwijze van het 's Gravenhaagsche kabinet geweest zijnde; — zoodanig de eerbied dien het voor geheiligde verbindtenissen koestert; — waren zoodanig de eenige verpligtingen die sedert 18 Februarij 1831, tusschen den koning en de vijf hoven bestonden; — dan was Nederland geregtigd om het even ongegrond als onverwacht verwijt, van volstandig te hebben geweigerd, om zich naar de raadgevingen en uitnoodigingen der vijf hoven te voegen, verre van zich af te werpen.

Nog eene andere beschuldiging was in het 64ste protocol vervat: dit protocol betreft het den 30sten Januarij door de Nederlandsche gevolmagtigden aan de conferentie aangeboden ontwerp van verdrag. Dit ontwerp, wordt daarin gezegd, had slechts de strekking om de administrative afscheiding en onafhankelijkheid van Belgie te vestigen, terwijl al de sedert Junij 1831 met het 's Gravenhaagsche hof gevoerde onderhandelingen ten doel hadden Nederland tot de staatkundige afscheiding en onafhankelijkheid van Belgie en de erkenning van deszelfs nieuwen souverein te bewegen. Het Nederlandsch ontwerp, voegt men er bij, wierp eensklaps, na zeven maanden onderhandeling, dezen grondslag omver en de leden der conferentie hadden zich dien ten gevolge, zich bijna alle genoodzaakt gezien, nieuwe voorschriften van hunne hoven te vragen.

Ofschoon, wordt in de nota onzer regering geantwoord, het evenvermelde geschilpunt voor het grootste gedeelte alleen nog tot het gebied der geschiedenis behoort, zoo zou toch de regering der Nederlanden meenen aan hare verpligtingen jegens zichzelve en jegens de vijf mogendheden te kort te doen, zoo zij het stilzwijgen bewaarde omtrent de boven aangehaalde beweringen; zij had derhalve haren gevolmagtigden gelast, de conferentie op den loop der onderhandelingen van het 1ste protocol, van 4 November 1830, af, opmerkzaam te maken, en werden nu de sedert gewisselde nota's en protestatien onzer regering aangehaald, die het tegendeel bewezen van hetgeen door de conferentie beweerd werd; de Nederlandsche regering verliet zich met vertrouwen op het onpartijdig oordeel der geschiedenis, of men in ondubbelzinniger woorden kon uitdrukken dat men van de souvereiniteit over Belgie geen afstand had gedaan, en of de conferentie met grond beweerd had, dat de koning, niet tegen de vestiging van een nieuw oppergezag, maar alleen tegen sommige daden van den nieuwen souverein had geprotesteerd.

Het vraagstuk der souvereiniteit kon niet eerder worden aangeroerd, dan toen de russische onderhandelaar te 's Gravenhage eenige gunstige voorwaarden, te berde bragt.

Op het einde van het 64ste protocol werd voorts gezegd, dat verscheiden der in de conferentie vertegenwoordigde hoven regtstreeks aan den koning het leedwezen hadden doen kennen, dat hun het ontwerp-verdrag van 30 januarij 1832 had veroorzaakt. Onze gevolmagtigde te Londen was gemagtigd te verklaren, dat een dezer hoven deszelfs voldoening over het nemen van het initiatief door Nederland betuigd heeft, dat twee andere zich niet daarover hebben uitgelaten, en dat geen derzelve als zijn gevoelen heeft uitgedrukt, dat het ontwerp in zijne oogen ten eenemale onaannemelijk was.

Aan het eind dezer nota wordt opgemerkt, dat het Nederlandsch antwoord en ontwerp-verdrag den 30sten Januarij, niet den 31sten, zoo als in het protocol No. 64 staat uitgedrukt, aan lord *Palmerston* overhandigd is, en alzoo vóór de bekrachtiging door Engeland en Frankrijk van het met Belgie gesloten verdrag, terwijl onze gevolmagtigden dienzelfden dag, 30 Januarij, op de aan hen gedane uitnoodiging, om zich over het ontwerp te verklaren, zich ten vergelde op het ministerie van buitenlandsche zaken vervoegd hebben.

De tweede nota, het antwoord onzer regering behelzende op de door de conferentie bij hare nota van 11 Junij voorgelegde vragen, is van dezen inhoud:

Aan Hunne Excellentien, Mijne Heeren de Gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland.

Londen, den 30 Junij 1832.

Bij de nota van den 11 dezer maand, van HH. EE. mijne heeren de gevolmagtigden der hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland, te Londen in conferentie vereenigd, hebben de gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden de eer gehad een ontwerp van verdrag tusschen de vijf hoven en Z. M. te ontvangen, alsmede een ontwerp van regtstreeksche overeenkomst tusschen Nederland en Belgie. Zij hebben daarin tevens de vraag voorgesteld gevonden, of, voorondersteld, dat Belgie deszelfs toestemming tot het ontwerp van regtstreeksche overeenkomst tusschen de beide bovengemelde landen gegeven had, in dat geval dit ontwerp, en dat van eene overeenkomst tusschen de vijf hoven en den Koning, de goedkeuring van Z. M. zou verwerven?

Gezegde nota met de daarbij overgelegde stukken aan de Nederlandsche Regering overgezonden zijnde, vindt de ondergeteekende, gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden, zich belast, om aan de conferentie het volgende uiteen te zetten:

Deze ontwerpen brengen de onderteekening mede der 24 artikelen, waartoe de Nederlandsche Regering verklaard heeft niet te kunnen overgaan.

Inderdaad worden in art. 2 van het ontwerp van verdrag tusschen de vijf hoven en dat der Nederlanden de 24 artikelen met drie ophelderende artikelen aangehaald, als de voorwaarden van scheiding vaststellende en als moetende dezelfde kracht en waardij hebben, als of zij een wezenlijk deel uitmaakten van het verdrag tusschen Nederland en de vijf mogendheden; en volgens hetzelfde artikel zullen zij onmiddelijk veranderd worden in een verdrag tusschen Nederland en Belgie.

De drie ophelderende artikelen zijn geenszins geschikt om de zwarigheden uit den weg te ruimen, die zich tegen de onderteekening der 24 artikelen opdoen.

Het eerste bepaalt, niettegenstaande de tijd voor de uitwisseling der bekrachtigingen op zes weken is vastgesteld, de ontruiming van het wederzijdsche grondgebied voor den 20 julij; eene ontruiming, welke onaannemelijk is, zoo lang men zich niet over de voorwaarden van scheiding verstaan heeft.

Volgens het tweede ophelderende artikel, zouden zich te Antwerpen commissarissen vereenigen, om aldaar over eene minnelijke en naar het wederzijdsch begrip der beide landen ingerigte schikking te onderhandelen en die te treffen, betrekkelijk de uitvoering der artikelen 9 en 12, waarvan de uitvoering geschorst zou blijven tot op de sluiting dezer onderhandeling. De uitvoering nu dier artikelen veronderstelt derzelver bestaan, en hunne opschorting maakt derzelver toekomstige in werking brenging mogelijk. Bovendien zou het verdrag met de vijf mogendheden en dat met Belgie alle waarde verliezen, indien onderwerpen, zoo als die van de artikelen 9 en 12, alwaar over algemeene beginselen en niet over bijzonderheden gehandeld wordt, die mogelijk terstond te vereffenen zijn, tot eene nadere onderhandeling uitgesteld werden. Die onderhandeling in Belgie te openen, zou, indien zulks in aanmerking kon komen, de waardigheid der Nederlandsche regering op nieuw kwetsen.

Dit artikel eindigt met de bepaling, dat de vrije vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, die het Nederlandsche en Belgische grondgebied van een scheiden of gelijkelijk doorloopen, voorloopig aan de regten en tolgelden onderworpen zal blijven, die thans van wederzijden daarop geheven worden. Deze bepaling levert voor Nederland geenerlei gevolg op, vermits de Koning het besluit genomen heeft, om voorloopig een onverschillig aanschouwer te blijven van de vaart op de Schelde, toen hem in januarij 1831 niets anders overbleef, dan de keuze tusschen dezen maatregel en het verhinderen van de vaart op de Schelde door kracht van wapenen; welk besluit ten gevolge heeft gehad, dat tegenwoordig geene scheepvaartregten op de Schelde geheven worden.

Het derde ophelderende artikel betreft alleen de kapitalisatie, en niet de vereffening van het syndicaat. De verwijzing dezer onderwerpen tot eene toekomstige en onbestemde onderhandeling is even onaannemelijk, vermits de onderteekening van een verdrag, hetwelk zulk eene verwijzing en die van de artikelen 9 en 12 inhield, aan Belgie het onmiddelijk genot zou verzekeren der voordeelen, welke men aan hetzelve wil verschaffen, zonder den minsten waarborg op te leveren voor de voorwaarden, die Nederland vordert.

In eene verbale nota van den 11 junij maakt de conferentie melding van hare memorie van den 4den januarij 1832, waarvan zij zich over sommige dezer door haar op den 15 october 1831 voorgestelde artikelen verklaart. Het spreekt van zelf, voegt zij er bij, dat, ingeval er twijfeling over de uitvoering of den zin der bedoelde artikelen mogt ontstaan, de opheldering, vervat in de Memorie van den 4 januarij 1832, het gevoelen der vijf hoven zoude behelzen over de wederkeerige, uit de gezegde artikelen ontspruitende verpligtingen.

Dit, in deze verbale Nota aan den dag gelegde gevoelen der conferentie schijnt niet genoegzaam te zijn, om Nederland gerust te stellen, nopens de uitlegging in den overeengekomen zin der artikelen, ten opzigte waarvan de memorie van den 4 junij zich op eene gunstige wijs verklaart, te weten: de artikelen 7, 8, 10, 17, 23 en 24: onafhankelijk van de verbetering van art. 9 en de wegvaling van de diensthaarheid in Limburg, volgens de artikelen 11 en 12. Men neemt de vrijheid, te dien aanzien de volgende aanmerkingen te maken.

Indien eindelijk ten slotte door Nederland en Belgie uitgevoerd moetende worden, en laatstgenoemd land niet uitdrukkelijk deszelfs toestemming gegeven hebbende tot de verschillende ophelderingen, waarin de conferentie, bij hare memorie van den 4 januarij, getreden is, zoo zal hetzelve zich aan de ophelderingen volstrekt niet behoeven te bekreunen, om de natuurlijke reden, dat ten opzigte daarvan geene verbintenis met hetzelve zou bestaan.

De conferentie uit eigen beweging ophelderingen aangeboden hebbende, van de artikelen 7, 8, 10, 17, 23 en 24, en het kabinet van 's Gravenhage dezelve bij zijne memorie van den 30 Januarij aangenomen hebbende, zoo stelt deze handeling tusschen het kabinet van 's Gravenhage en de vertegenwoordigers der vijf hoven eene verbintenis daar, welke noodzakelijk eene wettige vastheid zal moeten erlangen, overeenkomstig de gebruikelijke diplomatieke vormen. Indien de wederkeerige verpligtingen, die uit de opgehelderde artikelen ontspruiten, dien wettigen vorm niet erlangden, dan zouden zij, in derzelver toepassing, eene onuitputtelijke bron van twisten worden. Het kabinet van 's Gravenhage zou zich wegens elk geschil tot de vijf hoven moeten wenden, ten einde de toepassing te erlangen van ophelderingen, welke niet in artikelen vervat zijnde, zelfs tot verschil van gevoelen tusschen de vijf hoven zelve aanleiding zouden kunnen geven.

Het gevoelen eindelijk der conferentie, van den 4 januarij 1832 geuit, ten aanzien van het laatste der 24 artikelen, en volgens hetwelk dezelve geene bedenking zou hebben, om met hare goede diensten tusschen beide te komen, ten einde de termijn voor de wederkeerige ontruiming, na de uitwisseling der bekrachtigingen, met veertien dagen tot eene maand verlengd wierd, is in openbaren strijd met het eerste ophelderend artikel, hetwelk eenen bepaalden dag vaststelt.

Onafhankelijk van de door het hof van 's Gravenhage op de 24 artikelen gemaakte aanmerkingen, komen de, in het 12de daarvan vermelde termijnen niet meer overeen met de betalingen, die gedaan moeten worden; alzoo Nederland niet alleen het reeds op den 31 januarij jl. vervallen halfjaar betaald, maar ook de noodige fondsen gegeven heeft voor de betaling der renten van het halfjaar van den 1 julij dezes jaars.

Op deze gronden kan het antwoord niet anders dan ontkennend zijn op de vraag, of, voorondersteld dat Belgie zijne toestemming tot het ontwerp van regtstreeksche overeenkomst tusschen de beide bovengemelde landen gegeven had, in dat geval dit ontwerp, en dat van eene overeenkomst tusschen de vijf hoven en den koning, de goedkeuring van Z. M. zou verwerven. Maar tevens heeft het hof van 's Gravenhage zich beijverd eenen weg te vinden, geschikt om in den tegenwoordigen staat der onderhandeling de wederzijdsche partijen op derzelver verschillende standpunten te bevredigen.

Het gelooft daarin geslaagd te zijn, door het hierbij gevoegde tegenontwerp van een verdrag tusschen den Koning en de vijf hoven, bestemd om Belgiens scheiding van Nederland te regelen, en het tusschen Nederland en Belgie te sluiten verdrag, inhoudende een tegenontwerp, hetwelk de ondergeteekende in last heeft aan de conferentie aan te bieden, zoo als hij de eer heeft bij deze nota te doen.

De heeren gevolmagtigden der vijf mogendheden, in conferentie te Londen vereenigd, zullen daarin een nieuw bewijs ontwaren van den stelligen en opregten wensch der Nederlandsche regering, om aan de tegenwoordige moeijelijkheden, waar van men te vergeefsch een tweede voorbeeld in de jaarboeken der diplomatie zou zoeken, een dadelijk einde te maken, zonder zich aan de wisselvallige kansen van toekomstige onderhandelingen bloot te stellen.

De ondergeteekende hoopt, dat hunne excellentien, de welmeenende gezindheden, welke in dat ontwerp doorstralen, op prijs stellende, hetzelve wel binnen een zoo kort tijdperk, als hunne beraadslagingen dit toelaten, met een gunstig antwoord zullen willen vereeren.

Hij heeft den last ontvangen om te betuigen, dat de Koning nieuwe offers aan het behoud des vredes heeft kunnen brengen, te zwaar en te smartelijk, dan dat zij de laatste niet zouden zijn, maar tevens om er op de stelligste en bepaaldste wijs bij te voegen, dat indien het der hooge partijen niet gelukte, zich over den inhoud van dat ontwerp te verstaan, hetzelve als nietig en vervallen zal moeten worden beschouwd, dat de Koning zich zeer uitdrukkelijk het regt voorbehoudt, om, zich alsdan door al de middelen, die de Voorzienigheid ter zijner beschikking heeft gesteld, op het terrein van annexe A van het 12de protocol te handhaven, zonder, zoo lang hij geene aannemelijke voorwaarden heeft verkregen, de staatkundige onafhankelijkheid van Belgie, noch prins Leopold van Saksen Coburg te erkennen; dat de Koning de verantwoordelijkheid van mogelijke verwikkelingen van zich werpt, waarop de conferentie schijnt te zinspelen en die Z. M. niet zou hebben uitgelokt, en dat dezelve nimmer noch de eer, noch de hoogste wet van het wetboek der volken zal verzaken, die onverjaarbare en heilige wet, waarvan nooit eenige staat straffeloos afweek, en die aan elke regering van een vrij volk hare eigen wilsbepaling tot opperste scheidsregter aanwijst.

De ondergeteekende neemt deze gelegenheid waar, om hunne excellentien de heeren gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland de nieuwe verzekering zijner bijzondere hoogachting te geven.

(Het ontwerp van verdrag, bij deze nota gevoegd, zullen wij in ons volgend nommer mededeelen.)

Voorgisteren verspreidde zich te 's Hage het berigt, dat er sedert eenige dagen te Scheveningen ziekte-gevallen, met bedenkelijke verschijnselen en kenteekenen gepaard, hadden geopenbaard, en dat er lijders, na kort tijdverloop, overleden waren, welke een en ander het vermoeden deed ontstaan van Aziatischen braakloop. Het dadelijk deswege aangevangen, en op gisteren en heden voortgezet, officiële geneeskundige onderzoek, heeft dit vermoeden bevestigd. De geneeskundige verzorging is behoorlijk geregeld en voor de verpleging der minvermogenden is er door het dadelijk openstellen van een geschikt ziekenhuis aldaar, op de meest gepaste wijze gezorgd.

De laatste berigten ten aanzien van den toestand der zieken te Scheveningen, en al vermindering van derzelver getal, luiden gunstig.

— Eerstdaags zullen er, naar men verneemt, een paar ligte oorlogschepen naar den Archipel worden gezonden, om voor de veiligheid der Nederlandsche vlag in dat oord te waken.

— Den 2den dezer is onze landgenoot, de russische vice-admiraal Heiden, van Rotterdam met de stoomboot Prinses *Marianne* vertrokken, te Stavenisse aan wal gestapt en van daar naar Tholen vertrokken, van waar Z. Exc. met de stoomboot *de stad Antwerpen* zijnen togt naar Bath en Vlissingen voortgezet heeft.

'S GRAVENHAGE, den 3den Julij.

Men verneemt, dat behalve de heer *P. Schuit*, constructeur der marine te Amsterdam, ook de heeren *Glavimans* en *van Soetermeer*, door Z. M., ter belooning voor hunne kunde en langjarige getrouwe diensten aan den lande bewezen, benoemd zijn tot ridders der Orde van den Nederlandschen Leeuw.

— Heden is de gewoone jaarlijksche vergadering der staten van de provincie Holland alhier geopend.

— Men verneemt, dat Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken, bij eene circulaire van den 9den dezer, den gouverneurs der provinciën heeft berigt, dat dit jaar de in het vorige bepaalde wijze van toepassing blijft, waarop en wanneer het ontwerp behoort te worden aangevraagd van zoodanige thans bij de mobiele schutterijen dienende manschappen, welke, bij de ligting van het thans loopende jaar, van de commissien tot onderzoek, regt tot vrijstelling hebben verkregen, als nopens de wijze waarop de aanvulling behoort te geschieden van het ontbrekende aan het contingent, door den overgang van het vierde en vijfde gedeelte naar de reserve, door overlijden, verandering van woonplaats, opgekomen vrijstellingen en andere omstandigheden, wat de hoofdpunten betreft, behoudens de wijzigingen, die uit den aard der zaak van zelve voortvloeijen; en dat ten aanzien der werkelijke opzending naar de mobiele schutterijen van de, tot den 1sten ban van de ligting van 1832 behoorende manschappen, nader, te zijner tijde, 's konings bedoelingen zullen worden kenbaar gemaakt.

— Naar men verneemt, zal in de aanstaande bijeenkomst der provinciale staten in die gewesten, alwaar nog districts-commissarissen bestaan, worden geraadpleegd over de vraag, of het behoud dezer ambtenaren onvermijdelijk moet worden geacht, en zoo ja, of de kosten, aan hunne werkzaamheden verbonden, niet ten laste der respectieve provinciën zouden behooren te worden gebragt.

B E L G I E.

BRUSSEL, den 3den Julij.

De afgevaardigden hebben gisteren beraadslaagd over het ontwerp tot daarstelling eener militaire en civiele ridderorder. Onderscheiden redenaars als de heeren *H. Vilain XIIII*, *Liedts*, *Milcamps*, *Gendebien* en de *Brouckere*, alhoewel de instelling der militaire order goedkeurende, bestreden de constitutionaliteit der burgerlijke order, zich grondende op de bepaling der constitutie, waarbij alleen de daarstelling eener militaire ridderorder geautoriseerd wordt. De heeren *Raikem*, *de Meulenaere* en *A. Rodenbach* hebben ten voordeele der wet gesproken. De beraadslagingen zijn in de zitting van heden voortgezet.

De senaat is gisteren wederom voor de eerstemaal vergaderd. Bij denzelven waren de door de afgevaardigden aangenomen wetten van het reserve-leger, het crediet voor den oorlogs-minister en de wet op de regterlijke organisatie ingekomen. Dezelve werden tot onderzoek naar twee commissien verzonden.

— De generaal *Desprez* is van zijne inspectie-reis naar de zijde van Maastricht terug. Hij zou zich overtuigd hebben, wordt er gezegd, dat de vrees voor de uitvallen van het garnizoen overdreven waren geweest. De generaal *Magnan*, kommandant der 1ste brigade van de 1ste divisie, wiens troepen zich in de nabijheid van Maastricht bevinden, heeft den generaal vergezeld. Volgens een bijzonder schrijven van die zijde, moeten er twee bataillons van het 12de regiment jagers en een eskadron jagers te paard, de Maas bij Visé gepasseerd en zich bepaaldelijk in de dorpen Eisden, st. Geertruide, Mheer, Fauquemont en Hunder gevestigd hebben. Aan de linkerzijde van de Maas waren in de omstreken van Maastricht het 3de batt. van het 2de regiment jagers, een batt. van het 4de regim. met een eskadron jagers te paard, te Riemps, Wirlovert, en Lanaken gekantonneerd; eene reserve bevond zich te Bilzen.

De generaal *Desprez* heeft te dezer gelegenheid tevens de kanongieterij en eenige wapenfabrieken van Luik, en de nieuw aangelegde versterkingen van Hasselt bezigtigd.

— Het dagblad *l'Industrie* doet opmerken, dat, zoo er werkelijk tot eene blokkade van Maastricht besloten is, zulks op aanrading en aanzetting van Frankrijk zou geschieden, daar men reeds den 27sten ll. in sekere parijsche dagbladen niet alleen van eene blokkade gesproken vindt, maar zelfs dat het belgisch gouvernement voornemens was de stad te belegeren, ten einde daardoor de Hollanders te sterker tot de ontruiming van de citadel te noodzaken. Ook Engeland zou de belegering hebben aanbevelen.

— Sedert de aankomst eergisteren van een courrier uit Weenen, met depeches voor sir *Adair*, loopt het gerucht, dat er diplomatische betrekkingen met het Weener hof metterdaad zijn aangeknoopt en tevens verzekerd, dat de heer *Les* spoedig als gezant derwaarts zal vertrekken.

— Te Antwerpen heeft den 2den dezer in de suikerraffinaderij van de wed. *Lavermans* op de Eijermarkt een vrij hevige brand gewoed; door de aangebragte hulp is men denzelven echter spoedig meester geworden. — Gedurende de maand Junij zijn aldaar 281 vaartuigen aangekomen, waaronder vijftig met koloniale waren, 119 met granen en 13 met hout uit Noorwegen.

— Een drietal personen zijn alhier sedert gisteren naar het hospitaal voor cholera-lijders overgebragt; twee derzelve waren echter reeds ongesteld, toen de kenteekenen der cholera zich bij hen openbaarden. In de provinciën bespeurt men in 't algemeen eene voortgaande afneming der ziekte. Te Gent zijn den 1sten dezer 11 sterfgevallen en 18 nieuwe gevallen geweest.

F R A N K R IJ K.

PARIJS, den 1sten Julij.

Het ministerie schijnt tot het vast besluit te zijn gekomen, om in de tegenwoordige omstandigheden vereenigd te blijven, en binnen den kortstmogelijken tijd de wetgevende kamers bijeen te roepen. De *Moniteur* van dezen morgen houdt een vrij uitgebreid artikel in, waarin men het arrest van het Hof van Cassatie als het bijzonder gevoelen van eenige leden tracht voor te dragen, welk gevoelen, indien dezelfde zaak aan de vereenigde kamers van dit Hof werd voorgelegd, welligt merkelijk zoude gewijzigd worden. Intusschen had het gouvernement geen ander doel, dan om de rust en orde te herstellen; dit eenmaal bereikt zijnde, is het onverschillig of de opstandelingen voor den burgerlijken dan wel voor den militairen regter vervolgd worden. De vraag daarentegen of de staat van beleg in 't algemeen, met de tegenwoordige wetgeving overeenkomt, is zuiver staatkundig en kan bij gevolg alleen door de wetgevende kamers beslist worden. Het ministerie zal zich aldaar hebben te verdedigen, en voorwaar zal dit niet moeijelijk zijn, wijl de oppositie zelve, nog voor weinige maanden, dezelfde maatregelen, die men thans veroordeelt, met nadruk heeft ingeroepen, het gouvernement zelfs van nalatigheid heeft beschuldigd, omdat dezelve niet werden ter hand genomen. Men zal dan de gelegenheid hebben, om in het openbaar aan te toonen, dat de maatregelen, die voor de westelijke departementen noodzakelijk werden geoordeeld, misdadig worden genoemd, zoodra dezelve de hoofdstad, dat is, de eigen partij der oppositie treffen. Maar welke hiervan ook de uitslag zij, het gouvernement zal tot zoo lang op den eenmaal betreden weg voortgaan; de woelingen van republikeinen en karlisten zullen worden beteugeld, door alle middelen die hetzelve ook thans nog ten dienste staan; en, even als het gouvernement sedert den 6 junij gedurige bewijzen van goedkeuring en verknochtheid uit alle deelen van Frankrijk ontving, even zoo zal het thans nog door de vrienden van rust en orde worden ondersteund. De burgelijke regter zal niet minder dan de militaire regter zijnen pligt doen, en wanneer dan de ondervinding mogt leeren, dat het bestuur door de uitlegging, thans aan de wetgeving gegeven, te zeer belemmerd was, zouden ook de vertegenwoordigers bereid zijn om aan hetzelve meerdere veerkracht bij te zetten.

De overige ministeriele dagbladen schijnen van hunne teleurstelling nog niet bekomen te zijn; alleen straalt ook in de weinige bedenkingen, die zij over den staat van zaken in het midden brengen, het denkbeeld door, om de wetgevende kamers bijeen te roepen, en aan dezelve het ontwerp eener speciale wet voor te dragen. Men wil echter met dit alles de medewerking van den heer *Dupin* niet missen. — De *Constitutionnel* die ten aanzien van dezen staatsman het best onderrigt kan zijn, verhaalde dezen morgen, dat het zich bevestigde, dat er tusschen den Koning en den heer *Dupin* een vrij levendig gesprek, over het voorzitterschap van den raad gevoerd was, en dat de laatste zeer onverwacht St. Cloud verlaten had: — Naauwelijks echter waren er vier en twintig uren verloopen, of hij werd op nieuw bij Z. M. geroepen, en had met Hoogstdezelve een langdurig onderhoud, waarvan het einde nog niet bekend is.

In den raad van Ministers na de uitspraak van het hof van cassatie vergaderd, zegt ook de *Constitutionnel*, dat de vraag behandeld, doch niet beslist is, of men de kamers zoude bijeen roepen. De meeste leden van het bestuur zijn van de onmogelijkheid overtuigd om de tegenwoordige onzekerheid te doen voortduren.

— Ten gevolge eener ordonnantie der regtbank van eersten aanleg, zijn de heeren *Chateaubriand*, *Fitz James* en *Hyde de Neuville* heden morgen in vrijheid gesteld.

Daarentegen hebben de gedeputeerden *Cabet*, *Garnier*, *Pages* en *Labbissière*, tegen wien een bevel tot bewaarneming, sedert den 7den of 8sten junij was uitgevaardigd, zich, zoodra als de staat van beleg is opgeheven, bij een der leden van het parket vervoegd en zich bereid verklaard, om voor den gewonen regter de tegen hen uitgebragte bezwaren te beantwoorden.

Omtrent den toestand der westelijke departementen zijn de berigten nagenoeg dezelfde. Talrijke detachementen van nationale garde en linietroepen doorkruisen het land, om de laatste opstandelingen tot onderwerping te dwingen en tevens de algemeene wapening met meerder nadruk door te zetten. Deze oogmerken worden intusschen niet altijd bereikt, vooral het laatste niet, wijl de inwoners zorgvuldig hunne wapenen verbergen, en slechts de goedaardige uitleveren, waarvan zij geen gebruik kunnen maken. De militaire regtbanken waren, bij het vertrek der laatste berigten, geheel in werking, en werden dagelijks een aantal personen ter dood veroordeeld. te Nantes onder anderen de schrijver van zeker dagblad, *las Concans* genaamd, hetwelk de partij der Karlisten voorstond.

Men schijnt voorts nog altijd in het onzekere te zijn omtrent het verblijf der hertogin *van Berry*. Volgens bijzondere berigten zouden er nog voortdurend eenige kleine vaartuigen op de kusten der Vendée en andere departementen rondkruissen, met het kennelijk doel om zich aan het toezigt der schepen van het gouvernement te onttrekken, en de eene of andere, verbodene gemeenschap te onderhouden.

(Heden geen fonds-notering, uithoofde van den zondag.)

DUITSCHLAND.

MANNHEIM, den 29sten Junij.

Het koninklijk hof van appel te Tweebrugge gevestigd, heeft de instructie tegen *Grosse* en de overige redenaars, die zich op het volksfeest te Hambach hebben doen hooren, en thans beschuldigd worden van pogingen om het bestuur omver te werpen, bij arrest van den 16den dezer maand aan zich getrokken. De raadsheer *Mezler* is met de functien van regter van instructie belast.

Voorts zijn in de Rijnkreits reeds drie regimenten kavallerie en twee batterijen artillerie uit Beijeren aangekomen. Dezelve zullen voorerst tusschen Spiers en Germersheim vereenigd blijven.

Het volksfeest te Wilhelmsbad, in de omstreken van Hanau, is zonder ongeregeldheden afgeloopen, en heeft zich, zoo als meer anderen, door gematigdheid merkelijk van het feest te Hambach onderscheiden.

De berigten uit Italië luiden dagelijks ongunstiger. Te Bologna zijn sedert den 13den dezer gedurige oploopen voorgevallen; de bevolking was op dien dag in menigte naar de kazerne der pauselijke troepen getrokken, en had dezelve met steenen begroet. De Gensdarmen zijn tusschen beide gekomen en hebben slechts met moeite de rust hersteld, nadat vooral eenige dooden en gekwetsten waren gevallen. Te Ferrara, Forli en Perugia is de verbittering niet minder groot.

Ancona is thans niet alleen de bezetting, maar ook de geheele pauselijke regering verwijderd. De burgers, waaronder de voornaamste patriotten en vooral de uitgewekenen die den hoogen toon voeren, hebben een nieuw bestuur benoemd en eene burgerwacht opgerigt. De stad is voor 't overige van alle zijden door de pauselijke troepen omringd, en wordt in staat van blokkade gehouden.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

DINGSDAG, 3 Julij 1832.

			gebl.
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, 2½ pCt.	ƒ 42	à 42¾	42$\frac{5}{16}$
Uitgestelde schuld.	– [illegible]	à [illegible]	[illegible]
Kansbiljetten.	– 15⅞	à 16⅛	16
Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	– 69⅞	à 70⅜	70⅛
Idem idem, 3½ pCt.	– 55⅞	à 56⅛	56
Oostindische leening 1830 à 5 pCt.	– 89[illegible]	à 90[illegible]	90
Vrijw. geld. 1831, à 6 pCt.	– 94¾	à 95⅛	95⅛
Nieuwe idem 1832 à 5 pCt.	– 79¾	à 81	80⅜
Schatkistbiljetten, 6 pCt.	– 99	à 99⅝	99⅜
Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	– 85	à 86⅞	86½
FRANKRIJK, Inschrijving grootboek 3 pCt.	– 67¾	à 68¼	68
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.* 5 pCt.	– 94	à 94½	94¼
Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	– 95¾	à 96⅛	96
SPANJE, Certific. Amst. 5 pCt.	– 49¾	à 50⅜	50⅛
Dezelfde 3 pCt.	– 29	à 29⅝	29¼
Uitgestelde schuld.	–	à	

---

* * Men verlangt een geschikt PERSOON, bewijzen van een goed, zedig en eerlijk gedrag producerende, eene goede hand schrijvende, en ervaren in de Rekenkunde, ter assistentie op een kantoor in *Noord-Braband*, tegen behoorlijke Conditie.

Men adressere zich, met gefrankeerde brieven, aan het Postkantoor te *Tilburg*.

---

* * P [illegible] G O E D E R E N, op Vrijdag den 6 Julij 1832, des Voormiddags om elf uren, ten huize van den Heer V A N M A A N E N op den hoek over de Vischmarkt te *Breda*, bestaande in eene vrij aanzienlijke partij, B R A B A N D-S C H E [illegible] V E R, R O G G E en R O G G E N-M E E L [illegible] welke Voorwerpen op [illegible] dags van negen tot elf aldaar kunnen worden gezien.

---

* * Alle de Makelaars in T A B A K te *Rotterdam*, zullen, als last hebbende van hunne Meesters en geautoriseerd door de Regtbank van Koophandel, ten overstaan van derzelver Griffier, op Woensdag den 18den Julij 1832, des voormiddags ten elf ure, in het Notarishuis op de Geldersche kade publiek veilen en presenteren te verkoopen: Eene partij van 521 Vaten V I R G I N I E T A B A K, bij het halve Nederlandsche pond op Rabattie; en dat bij Kavelingen als die zijn digt, als nader bij notitien zal worden aangewezen. — Nadere onderrigting bij de Makelaars.

---

* * De ondergeteekende Logementhouder binnen de Stad *Medemblik*, heeft de eer door deze zijne hoogst geëerde Begunstigers te informeren, en in het algemeen bekend te maken, dat hij zijn L O G E M E N T genaamd *D E E E N-D R A G T*, staande op een zeer aangename standplaats aan de Oosterhaven en in het midden der Stad heeft doen vertimmeren, en met meerdere V E R T R E K K E N vergroot en uitgebreid, alsook met goede S T A L L I N-G E N en W A G E N H U I S ter Uitspanning voorzien, waardoor hij zich thans in de gelegenheid heeft gesteld om meerdere Personen op eene zeer geschikte en allezints voldoende wijze te kunnen Logeren. Hij beveelt zich dan ook aan een ieder die van hetzelve zullen gelieven gebruik te maken, met dringend aan en belooft eene goede, accurate en civiele bediening.

Medemblik 2 *Julij* 1832.

K. K U S T E N B U R G.

S T O O M P A C K E T V A A R T

tusschen R O T T E R D A M *en* L O N D O N

voor Passagiers en Goederen.

De Agenten der Generale Steams Navigation Company te Londen, hebben hiermede het genoegen den Handel in het algemeen en Reizigers in het bijzonder te berigten, dat het sedert jaren zoo voordeelig bekende Stoompacket *Attwood*, gevoerd door *Robert Strapack*, de Dienst tot vervoer van Passagiers en goederen gedurende dit Saizoen zal voortzetten, als:

van *Londen*, des Woensdags ten elf ure,

van *Rotterdam*, des Zondags ten acht ure,

ten einde van Helvoetsluis ten een ure van denzelfden dag te kunnen vertrekken.

Voor gemakkelijken en aangenamen vervoer der Passagiers zijn de noodige schikkingen gemaakt.

Vrachtgoederen zullen elken Donderdag met Ligters van Rotterdam naar de Tien Gemeten worden geëxpedieerd.

Nadere inlichting bij W. SMITH & Co.

P. A. VAN ES.

BIJBELSCH HANDBOEK,

MET 52 PLATEN [illegible]

Bij de Boekhandelaars S. D E V I S S E R te *'s Gravenhage* en J. V A N B A A L E N te *Rotterdam*, is van de pers gekomen en alom aan de inteekenaren a ƒ 2,55 afgeleverd: de 8e Aflevering van het H A N D B O E K D E R B IJ B E L S C H E G E S C H I E D E N I S, door *H. V A N H E Y N I N-G E N*, Predikant te *Meppel*. Met een brief als (*voorberigt*) van den Hoogleeraar J. H. V A N D E R P A L M. In groot kwarto, met platen.

Met de 9e Aflevering (welke ter perse is) zal dit werk compleet zijn — terstond na de uitgave van dezelve, zal de prijs van het werk verhoogd worden. Zij die dit werk dus nog *voor deze verhooging* voor inteekenings prijs begeeren, kunnen hetzelve in alle voorname boekwinkels bestellen. En, ofschoon dit werk nergens in commissie gezonden wordt, vindt men het echter (behalve bij de uitgevers) bij de onderstaande Boekhandelaren (die zich tot dat einde exempl. hebben aangeschaft) steeds voorhanden, a/s: in 's Hage *Thierry en Mensing en Zoon* en *A. van Hoogstraten Jr.* Delft *B. Bruins*. Middelburg *van Benthem* en *de Gebr. Abrahams*. Kampen *dito Hulst*. Groningen *Zuidema* en *Smit*. Amsterdam *Ten Brink en de Vries*, *de Grebber* en *Gunikens*. Haarlem *van Loghem*. Leyden *Hazenberg en van Oorde*. Arnhem *D. K. Mulder en Comp.* Heerenveen *F. Hessels*. Leeuwarden *Schetsberg*, Zierikzee *van de Velde Olivier*, enz.

NIEUWE HOOGDUITSCHE SPRAAKLEER,

naar de Spraakkundige werken van H E Y S E bewerkt, ten gebruike voor Nederlanders, door J. H. B E H R E N S, Lector in de nieuwe talen, aan 's Rijks Athenaeum te Franeker.

Bij zuiver en bruikbaar [illegible] *Hoogduitsche taal te leeren*, [illegible] *gebruikt wordt, is heden, bij den Boekhandelaar* Y P M A *te Franeker van de pers genomen en in alle voorname boekwinkels voorhanden* à ƒ 2,40.

Bij denzelven is uitgekomen: [illegible] Z W E M K U N S T, [illegible] het zwemmen en duiken in korten tijd te leeren. Met 19 plaatjes. Prijs 90 Cents.

Nog eenige weinige exemplaren zijn overig van Prof. V A N S W I N D E N S Beschrijving van het wereldberoemde P L A-N E T A R I U M van E. E I S I N G A, met portret en uitslaande platen, [illegible] Prijs ƒ 3,90 [illegible]

Te BREDA, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.